

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 509 din 30.06.2021

Dosar nr.: 310/2020

Petiția nr.: 2610/06.05.2020

Petent:

Reclamată: Direcția Județeană pentru Cultură Neamț

Obiect: refuzul de a aproba demolarea unei clădiri

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamatei

2. Direcția Județeană pentru Cultură Neamț, Bd. Traian nr. 17, Piatra Neamț, județul Neamț

II. Citarea părților

3. S-a solicitat petentului să depună petiția și înscrisurile încă într-un exemplar pentru a fi comunicate părții reclamate.

4. Părțile au fost citate în condițiile impuse de pandemie. S-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind eventualele faptele de natură penală.

5. S-a solicitat reclamatului să depună punctul de vedere și înscrisurile încă într-un exemplar pentru a fi comunicate petentului.

6. Au fost comunicate către reclamată punctele de vedere ale petentului, punctele de vedere ale reclamatei către petent, fiind solicitate concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

7. Prin petiția **nr. 2610/06.07.2020** petentul arată următoarele aspecte relevante:

- a achiziționat o parte dintr-un imobil (partea cealaltă fiind achiziționată de Primăria municipiului Roman) ocupat ilegal de oameni fără adăpost;
- urma să demoleze imobilul;
- reclamatul s-a opus demolării construcției;
- a arătat că va depune plângere pentru abuz;

- împotriva lui s-a depus plângere penală pentru demolare fără autorizație;
- a primit amenințări;
- documentațiile depuse în mod abuziv nu au fost soluționate;
- reclamata a solicitat includerea imobilului în lista monumentelor istorice;
- o clădire similară a primit acordul de desființare.

A depus la dosar înscrisuri.

8. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5596/15.09.2020** petentul a depus la dosar înscrisuri.

9. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6880/03.11.2020** petentul și-a completat petiția arătând aplicarea discriminatorie a legislației din domeniul patrimoniului.

A depus la dosar înscrisuri.

10. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 7548/24.11.2020** petentul din nou a depus la dosar o completare prin care menține cele arătate anterior.

A depus la dosar înscrisuri.

11. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 1381/22.02.2021** petentul și-a completat petiția menținând cele arătate anterior.

12. Prin concluziile scrise înregistrate la CNCD cu **nr. 2325/24.03.2021** petentul menține cele arătate anterior.

Susținerea reclamatei

13. Reclamata, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 7260/12.1.2020**, arată următoarele aspecte relevante:

- imobilul este în zona de protecție a unui monument istoric, cu codul de identificare NT-II-m-B-10553;
- pentru demolarea imobilului aflat în proprietatea petentului trebuia să se obțină un aviz al Ministerului Culturii;
- au fost respectate prevederile legale;
- fără să respecte legea petentul a început demolarea imobilului;
- în această situație Institutul Național al Patrimoniului din București a declanșat procedura de clasare în regim de urgență a imobilului în categoria monumentelor istorice.

A depus la dosar înscrisuri.

14. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 304/15.01.2021** reclamata a depus la dosar înscrisuri.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

15. O.G. nr. 137/2000 definește discriminarea ca fiind o faptă de natură contravențională. CNCD nu este organ de cercetare penală, astfel nu poate efectua astfel de activități.

16. Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, la secțiunea *Vădita necompetență* prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) *Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.*

(2) *Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*

Art. 31

(1) *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.*

(2) *Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*

Art. 32

Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

17. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

18. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

19. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).*

20. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

21. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

22. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”,* însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56*). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55),* menționând că noțiunea *„orice altă situație”* trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil

(*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

23. Privind restrângerea drepturilor petentului, având în vedere obiectul cauzei, sunt relevante prevederile art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: [...] h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități*”.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

24. Colegiul director, conform probelor depuse la dosar, reține că petentul a cumpărat un imobil cu scopul de a-l demola, reclamatul refuzând aprobarea acestui demers. Petentul invocă inclusiv fapte de natură penală cum ar fi amenințarea și abuzul în serviciu. Curtea de Apel Bacău, prin **Hotărârea civilă nr. 143/2020**, a respins acțiunea petentului privind suspendarea procedurii de clasare în regim de urgență a imobilului în categoria monumentelor istorice.

25. Se admite excepția de necompetență materială privind eventualele fapte de natură penală, având în vedere caracterul contravențional al faptelor ce pot fi analizate de CNCD.

26. În consecință, fapta se va analiza din perspectiva refuzării acordării unui serviciu legal de către partea reclamată (avizul pentru demolarea imobilului cumpărat de petent).

27. Colegiul director nu poate analiza dacă imobilul petentului este sau nu în situație similară cu imobilul precizat de petent ca și comparație. În acest domeniu este nevoie de expertiză, de interpretarea și aplicarea legislației în vigoare. Interpretarea și aplicarea legilor este atributul exclusiv al instanțelor de judecată, instanța poate solicita și expertiza necesară analizei cauzei. Curtea de Apel Bacău, prin **Hotărârea civilă nr. 143/2020**, a ajuns la concluzia că din vina petentului a fost nevoie de declanșarea procedurii de clasare în regim de urgență a imobilului în categoria monumentelor istorice. Petentul nu a arătat că se află în situație similară cu proprietarul imobilului cu care se compară.

28. Totodată se constată că petentul nu a invocat un anume criteriu care ar fi stat la baza unei diferențieri.

29. În consecință faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;
2. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: –

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 30.06.2021 au fost: DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Redactată și motivată: Haller István
Data redactării: 01.07.2021**

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.